

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

OPRICHTER Dr J. R. BEVERSLUIS

Orgaan van de Nederlandsche Boschbouwvereniging

20e Jaargang

No. 7

Juli 1948

Oorspronkelijke Bijdragen

REDE VAN DE VOORZITTER VAN DE NEDERLANDSCHE
BOSCHBOUWVEREENIGING I. F. W. MALSCH TER OPENING
VAN DE VOORJAARSVERGADERING VAN DE N.B.V. OP
28 MEI 1948 TE WINTERSWIJK.

Dames en Heren,

Overeenkomstig de wens van vele leden heeft het bestuur gemeend, de voorjaarsbijeenkomst onzer vereniging dit jaar in Winterswijk te moeten houden, zodat het plan van een bezoek aan Amsterdam nog in reserve kan blijven. Ik ben vol vertrouwen, dat het voor velen van U belangrijk zal zijn, kennis te nemen van het karaktervolle wezen van deze streek, waarin de bosbouw als tak van bodemcultuur en, als ik hem zo noemen mag, als „verschijningsvorm” zo'n belangrijke plaats inneemt. Het stemt tot voldoening, dat van de zijde der gemeente en van de eigenaren, wier bezittingen wij zullen bezoeken, grote belangstelling ervoor bleek te bestaan, dat onze vereniging haar voorjaarsbijeenkomst in Winterswijk zou houden.

In de 7 maanden, die zijn verlopen sinds onze laatste bijeenkomst in het Maarten Maartenshuis in Doorn, zijn ons door de dood ontvallen de leden: C. W. P a b s t, C. M. v a n K o o l w i j k, J. C. E. C. N. M u l d e r, Prof. A. t e W e c h e l en E. J. v a n P u y e n b r o e k. Veel dank zijn wij verschuldigd aan de heren Mulder en Te Wechel, die beide in zo belangrijke mate aan de groei van onze vereniging hebben medegewerkt. Helaas heeft Prof. t e W e c h e l na zijn verdiende benoeming in de vorige vergadering tot Erelid van onze vereniging — een benoeming, die hij oprecht heeft gewaardeerd — geen tweede bijeenkomst meer mogen bijwonen. Wij zullen zonder hem moeten voortgaan en als het ons mag gelukken, dat te doen met dezelfde grote liefde voor het bos en voor onze vereniging, als hem eigen was, dan zullen wij zijn nagedachtenis goed eren. Ik verzoek U een ogenblik, staande, in gedachten bij onze overleden leden te willen verwijlen.

Ondanks het bedanken van 4 leden is door het toetreden van nieuwe leden, het ledental der vereniging weer toegenomen; het bedraagt thans 257.

De grote betekenis, die het Pinetum „Schovenhorst” voor de bosbouw in ons land heeft, was voor onze vereniging aanleiding om het initiatief te nemen tot de oprichting van een herdenkingscomité, waarvoor de eerste gedachten reeds bij mijn voorganger, Dr H. van Vloten, waren gerijpt. Aan deze herdenking, die tevens een hulde inhield voor de families Oudemans en Hacke, hebben alle belanghebbende groepen in den lande medegewerkt. Daardoor is het mogelijk geworden, de beheerders een bijdrage te geven in de bouw van een studie- en werkgelegenheid in het nieuwe arboretum. H.M. de Koningin heeft blijk gegeven van Haar waardering voor het hier tot stand gebrachte werk door de huidige beheerder, ons medelid Dr Th. C. Oudemans, te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau, waarmee ik hem, ook uit Uw naam, nog hartelijk gelukwens. Eenzelfde gelukwens zou ik gaarne, mede uit Uw naam, richten tot ons medelid, Ir C. Staf, Directeur-Generaal van de Landbouw, voor de hem verleende Koninklijke onderscheiding door zijn benoeming tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

Ten slotte zou ik nog gaarne in herinnering brengen het feit, dat ons medelid P. Boudt, die zijn sporen heeft verdiend in de duinbebossing, op 1 April jl. zijn 40-jarig ambtsjubileum bij het Staatsbosbeheer heeft gevierd.

Ondanks het feit dat er in ons land over het algemeen in de bosbouw hard wordt gewerkt, zijn de moeilijkheden, die zich op velerlei gebied voordoen, nog zeer groot.

Wat betreft de boswetgeving, verkeren wij na de intrekking van het Besluit Staatstoezicht op de Bossen 1943 in een overgangstoestand, waarin behalve de gewijzigde Boswet 1922 de Bodemproductiebeschikking — een onderdeel van de crisiswetgeving van 1939 — de richtlijnen aangeeft, die gevolgd moeten worden. Daarnaast zijn nog van kracht de bepalingen van de Houtbeschikking.

Intussen heeft de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening besloten, de bestaande kleine Commissie tot herziening van de Boswet 1922, nu deze het eerste gedeelte van haar opdracht heeft volbracht, te vervangen door een nieuwe commissie die een ruimere vertegenwoordiging van de belangen, welke bij het samenstellen van een Boswet in aanmerking dienen te worden genomen, waarborgt. Deze Commissie zal tot taak hebben, na te gaan, welke voorzieningen met betrekking tot de bosbouw en de houtteelt in Nederland in al hun aspecten

ten gewenst zijn, en een ontwerp van wet tot regeling van deze voorzieningen, met toelichtende memorie samen te stellen.

Naast vele andere organisaties is ook aan onze vereniging verzocht, een vertegenwoordiger in die commissie aan te wijzen, waartoe wij de heer Brantsma, onder-voorzitter van onze vereniging bereid hebben bevonden. Ik zou mij thans, nu de samenstelling van de commissie nog niet bekend is en de installatie nog niet is geschied, willen beperken tot het uitspreken van de hoop, dat de commissie erin moge slagen, een voor onze bosbouw doelmatig wetsontwerp samen te stellen.

Het bosbouwherstel, dus de herbebossing van de in de oorlog beschadigde en gekapte bossen en beplantingen, vordert voortdurend. Het U bekende overheidssubsidie voor deze herbebossingen is reeds voor ongeveer 11.250 ha bos en ruim 2.000 km wegbeplanting toegezegd, dit is voor ruim $\frac{1}{3}$ gedeelte van de oppervlakte, die volgens de oorspronkelijke schatting voor subsidie in aanmerking zou komen. De aanvankelijk vertragend werkende invloeden, zoals het gebrek aan arbeidskrachten en aan zaad en plantsoen, doen zich niet meer zo sterk gevoelen, doch wel wordt de herbebossing en zeker het aanleggen van bossen op woeste gronden in sterke mate getemperd door invloeden, die in hoofdzaak een gevolg zijn van de conjunctuur en waarop wij als bosbouwers naar mijn oordeel slechts zeer weinig invloed kunnen oefenen.

Ik denk in de eerste plaats aan de arbeidslonen en de houtprijzen. Het is nu eenmaal een feit, dat door de na de oorlog zeer sterk gestegen arbeidslonen, die thans door het College van Rijksbemiddelaars bindend zijn voorgeschreven en voorts door het fixeren van de houtprijzen op een bepaalde hoogte, de grondrente en de ondernemerswinst steeds meer in het gedrang zijn gekomen, zoals ook uit het rapport over het onderzoek naar de kostprijs van hout van de groveden van het Landbouw Economisch Instituut is gebleken. De beschouwingen in dit rapport gelden voor een „bedrijf”, doch in veel gevallen is van een bedrijf geen sprake en is de sociale en ethische betekenis van het bos zo groot, dat andere factoren in het geding komen, die niet of zeer moeilijk in geld kunnen worden uitgedrukt. Indien wij dan nog rekening houden met de bijzondere lasten, die krachtens de huidige fiscale wetgeving aan bepaalde categorieën van eigenaren grote lasten oplegt, terwijl anderzijds in bepaalde gevallen en onder bepaalde voorwaarden ontheffingen worden verleend, dan is het wel duidelijk, dat de moeilijkheden voor de bosbouw groot zijn.

De vraag kan worden gesteld, of onze vereniging bij het streven om haar doelstelling — het bevorderen van de bosbouw in de ruimste betekenis — te bereiken, de vele facetten, die het vraagstuk biedt, uitputtend moet volgen en behandelen. Ik vrees, dat wij bij de huidige opzet

van onze vereniging er niet zouden komen en dat wij, om aan die eis te kunnen voldoen, een bureau met bezoldigd personeel zouden moeten inrichten. Dit is, naar mijn mening, echter niet nodig, daar wij door de na de oorlog gewijzigde omstandigheden naast het bestaande overheidsorgaan, het Staatsbosbeheer, inmiddels hebben gekregen de Hoofdafdeling Bosbouw bij de Stichting voor de Landbouw en als noodzakelijk gevolg van deze instelling, de Vereniging van Boseigenaren. Nu zie ik het zo, dat de bijzondere belangen van de onderscheidene bosbezitters, die meer een economisch of financieel aspect hebben en die direct of indirect een gevolg zijn van de conjunctuur, waarop wij bosbouwers zo weinig invloed kunnen oefenen, in de eerste plaats de aandacht van de genoemde organen zullen hebben. Dit impliceert echter geenszins, dat onze vereniging zich met deze en andere vraagstukken van algemeen economische strekking niet zou behoeven in te laten; integendeel, onze vereniging zal deze vraagstukken met aandacht moeten volgen en ze in het algemene Nederlandse bosbouwbelang, breed gezien en wetenschappelijk verantwoord, moeten interpreteren. Zij zal, indien zulks nodig moet worden geacht, haar mening daarover ook kenbaar moeten maken.

Uit de aard der zaak zal het gezamenlijk bezien en beleven van bosbouwvraagstukken, waarbij het bosbouwkundige, dat ons in deze vereniging samenbracht sterk zal domineren, de practische uiting van onze vereniging zijn. Door het gezamenlijk zoeken naar en het in toepassing brengen van verbeteringen in de bosbouw moeten wij ernaar streven, ondanks de moeilijkheden, die ons door een ongunstige conjunctuur of andere omstandigheden in de weg worden gelegd, het voortbestaan van het Nederlandse bos te verzekeren.

In het vertrouwen, dat wij, geschraagd door onze liefde voor het bos, daarin zullen slagen, verklaar ik de voorjaarsvergadering 1948 voor geopend.